ఆంధ్రభూమి వినోదవిజ్ఞానసంచిక

ఆదివారం, 21-11-1976

కన్నెశాపం

"అబ్బాయ్ యీ సంబంధం మనకు వద్దురా. ఎంతకట్నం యిచ్చినా వద్దే వద్దు." రామలక్ష్మమ్మగారు ఠంకా మీద దెబ్బకొట్టినట్లు చెప్పారు. కొడుకు రామారావుకు.

"ఏం ఏమయిందమ్మా? ఎందుకు వద్దంటున్నావు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు రామలక్ష్మమ్మ గారి కొడుకు రామారావు. అతనికి ఆశ్చర్యమే మరి. రామారావుకిస్తామన్న అమ్మాయి కనకలత నిజంగా కనక లతే. దానికితగ్గట్టు ఆ అమ్మాయినన్న రామలక్ష్మమ్మగారు అడిగిన కట్నం కూడా యిస్తామన్నారు. రెండో పెళ్ళివాడైన రామారావుకు యింతకంటె పంచి సంబంధంఎక్కడ వస్తుంది?

బంగారం లాంటి కోడలు అడిగి నంతకట్నంతో వస్తోందని పిన్నటి వరకూ అతి సంబర పడిపోయిన రామలక్ష్మి యీ రోజున యిలాగ అందంటే దానికొక్కారణం రామారావుకు బోరపడ లేదు.

"ఇంకా యేం అవ్వాలిరా మన కిస్తామన్నారే ఆ పిల్ల అక్క విధవని"

"ఏమిటి విధవనా. ఆ దేమిటి అవిధ భర్త ఎక్కడో బొంబాయిలో వున్నారని విన్నాను" రామారావు ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

కాదురా నాయనా. దీని అక్కకు మొదటి మొగుడు పెళ్ళయిన రెండు నెలలకే పోయాడుట. అప్పటికి ఆ అమ్మాయి నెల తప్పిందట. తరువాత ఆడ పిల్ల పుట్టిందట. ఆ అమ్మాయివీ, వంటిపిల్లనీ ఆ అమ్మాయి వినతల్లి బొంబాయి తీసుకెళ్లిందట. ఆ వినతల్లి బొంబాయిలో వుంటుంది. అక్కడనే బి. ఎ. చదువుకుందిట. యీ పెళ్లి కూతురి అక్క. తరువాత అక్కడినే ఎవర్నో పెళ్లి చేసుకుందిట. అది పెళ్ళా? పేరుకులా? వాడెవరో తలకి మాసిన వాడు కాబోలు లేకపోతే రెండోపెళ్లి దాన్ని చేసుకుంటూరా? దాని చెల్లెలు మనింటి కోడలు అని చెప్పుకుంటే తలెత్తుకు ఊరగ్గలమా? వయం చేసుకున్నాక తెలియలేదు. ముందరే తెల్సింది. అందుకనే కాబోలు మనం అడిగిన కట్నానికి వెంటనే తల వూపాడు.

వయం అమ్మా ముందరే తెల్సింది. కాలం యింతకీ, ఆ అమ్మాయికెలాగ బుద్ధి లేక పోయిందో ఒక పిల్లాడిని కని మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకుంటుందా?" రామారావు తను కూడా రెండో పెళ్లి వాడేనని, తనకూ రెండేళ్ల కొడుకున్నాడని మరిచిపోయినట్లు మాట్లాడాడు. మరిచిపోయినట్లు మాట్లాడాడో లేకపోతే తను మగవాడు కదా ఎవరాలేదనుకున్నాడో!

నిజం నాయనా కాలం అలా వుంది. నువ్వు కడుపున పడిన ఏడు నెలలకే ఆ మహారాజు వెళ్ళిపోయాడు. అప్పటికి నాకు పదిహేనేళ్లు. ఆయననే తల్చుకుంటూ, కడుపులో కదుల్తున్న నిన్ను తలుచుకుంటూ గడిపేసాను నాయనా. తరువాత నువ్వు పుట్టావు. నిన్ను కంటికి రెప్పలా పెంచుటమే నా కర్తవ్యం అనుకున్నాను. అంతే కాని యివన్నీ ఎరుగుదువా?" రామలక్ష్మి గారు తన గతాన్ని రంగులు పూసుకుని మాట్లాడాడు.

రామలక్ష్మి గారికి పదిహేనవ ఏట భర్త పోవటం నిజమే. అప్పటికి ఆమెకు ఏడో మాసం అన్నదీ నిజమే. తదుపరి రామారావు పుట్టాడు. విధవ యిన పదహారేళ్ళ వయసుకు కోరికలు ఎక్కడికి పోతాయి? దొడ్లోకి పోయి వస్తానని యింట్లో చెప్పి, తోటల్లోకి పోయి వక్కింటి కనకారావును కల్సుకునేది. అలాగ రహస్యంగా అప్పుడప్పుడు కలుస్తుంటే వారు కనకారావు రామలక్ష్మిలు. ఆ విధంగా రహస్యంగా ఆమె కోరికలు తీర్చుకునేది. ఆ విషయం యీనాడు మరిచిపోయినట్లు మాట్లాడుతోంది రామలక్ష్మి. సాటి ఆడదాన్ని వెక్కిరించడం ప్రారంభించింది.

యింతకీ ఆమె తూరుపు యింటిపేర ఏ మొగుడిది పెట్టిందో" వక్కా అమ్మలక్కల్లా. సంస్కారం. సభ్యత లేని మనిషిలా అన్నాడు బి. ఎ. చదివిన రామారావు.

"ఏమో ఎవరింటి పేరైనాపెట్టుకోనీ వాళ్ళ పిల్ల మనకొద్దు నాయనా" రామలక్ష్మి అంది.

"సరే. మధ్యవర్తి సుబ్బారావుకి చెప్తాను" రామారావు అన్నాడు

* * *

"మాకావా వాళ్ళకూడా పనస అమ్మాయి గురించి తెలిసిపోయింది. ఆ పెద్ద పిల్ల విధవయి మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకుంది అని తెల్సింది. అందువలన యీ రెండవ పిల్ల మాకబ్బద్దేదు. అని మధ్యవర్తి ద్వారా కబురు చేశారు" కనక లత తండ్రి రాజేశ్వరరావు గారు భార్య సౌభాగ్యమ్మతో అన్నారు.

"ఆ! అవునా? అల్లాగన్నారా?" నిరసనంగా అన్నారు సౌభాగ్యమ్మగారు. అనాడే చెప్పాను. వీళ్ళు దాన్నీ మీ చెల్లెలు దగ్గరకు పంపవద్దని. మీ చెల్లెలన్నది. బొంబాయిలో అక్కడ అంత తప్పుపట్టరు. కాని యిప్పుడు చూడు. ఆ నాడు పిల్ల బెంబేలు పడిపోతోందండి. అక్కడికెళ్తే మనళ్ళాంతి

డాక్టర్ చంద్రిక

పుంటుంది. వెళ్లనివ్వండి అంటూ పంపావు. అక్కడ మీ చెల్లెలు నేను వద్దంటున్నా వినకుండా చదువులో పెట్టింది. బి. ఎ. చదువుతూ అది ప్రేమించానంటూ దాని క్లాసుమేటు రఘుని పెళ్లి చేసుకుంది.

"బాగుంది అది అలాంటి వెధవపని చేస్తుందని నాకు తెలుసా" సౌభాగ్యమ్మ అంది" అయినా ఆ అబ్బాయి కూడా మన కులమే కదా" మళ్ళీ సౌభాగ్యమ్మే అంది.

"యిక్కడ కులం గురించి కాదు గొడవ. అడది మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకుంది అని వాళ్ళు అనేది." విసుగ్గా అన్నాడు రాజేశ్వర్రావు గారు.

తలి తండ్రుల సంభాషణ విన్న కనకలత కోపంతో బుసలు కొట్టింది.

"నాన్నగారూ ఎందుకు మీరిద్దరూ అక్కని తిడతారు? అక్క ఏమంత కాని పని చేసింది" కోపంగా అంది కనకలత.

"ఏమిటే చెప్తున్నావు. కాని పని కాదూ. విధవ అయిన ఆడది. పెళ్ళి చేసుకుంటే అప్రతిష్ఠ కాదూ. లోకం పూరుకుంటుందా" సౌభాగ్యమ్మ అన్నుమంది.

"అప్రతిష్టా ఏమిటమ్మా నువ్వనేది. చిన్న తనంలో భర్త పోయాడు. పక్షి నిజేపంలా పెళ్లి చేసుకుని హాయిగా సంసారం చేసుకుంటోంది. అంతే కాని చాటుమాటుగా ఎవరితోటో తిరగ లేదు కదా. యింక లోకం అంటావు హూ. ఎవరు యీ లోకంలో వున్నది. నువ్వూ, నేనూ, నాన్నా మరి మనలాంటి వాళ్లు."

"చాల్లే నీ ప్రభావం. యిప్పటికి ముప్పై మంది పెళ్ళికొడుకులదాకా వచ్చి, చూసి వెళ్ళారు. అందరూ అది చేసిన వెధవ పనికి వెనక్కి వెళ్ళి పోయిన వాళ్లే. దాని పని వలన యిప్పుడు బాధపడ్తున్నది ఎవరు? నువ్వూ మేము. అది అలాగ చేసిందే అని కుమిలిపోతుంటే దాన్ని వెనకేసు కొస్తావా?" కసుదుకుంది సౌభాగ్యమ్మ గారు.

"దాన్ని వెనకేసుకుని. ముందేసుకుని అని కాదమ్మా నే చెప్పేది. యిప్పుడు నన్నిద్దామనుకున్న పెళ్లి కొడుకు కూడా రెండవ పెళ్ళివాడు కాదా? అతను మళ్ళీ పెళ్లిచేసుకోవటం లేదూ. అలాగే అక్కా చేసుకుంది."

"బాగుందే నీ వరస. మగ మహారాజు ఏం చేసినా చెల్లుతుంది. కాని అడది అలాగ చేస్తే లోకం హర్షించదమ్మా" యీసారి నెమ్మదిగానేసుబ్బారావుమిచ్చారు సౌభాగ్యమ్మ గారు.

ఏమిటో లోకం లోకం అంటావు. మన మందరమూ యీ లోకంలోని వాళ్ళమేకదా! అసలు ఎవరినో అనలు ఎందుకు! కన్నతలితండ్రులు మీరే అన్నని యింతదాకా చూడలేదు. ఆమె పెళ్ళిచేసుకుందని రాకపోకలు మాని వేశారు.

వెలివేసినట్లు చేశారు.

చాల్లే లోపలకువెళ్ళు రాజేశ్వరరావు గారు అన్నారు.

అయనకనకనక లత పెండ్లి ఒక విషమసమస్యగా తయారయింది. అందుకని చాలా బాధ్గా, కోపంగా, కసిగా వుంది. ఎవరిమీద ఆకోపం కసియో ఆయనకే అర్థంకావటంలేదు.

కనకలతకి తానుమాట్లాడినదాంట్లో తప్పేముందో అర్థం కావటంలేదు. తన అక్కకు చిన్నతనంలో భర్తపోయాడు చదువుకుంది. అక్కా రమణావ ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్నారు. వాళ్ళిద్దరికి ఏబాధలేకుండా సుఖంగా వున్నారు. మరి సంసారానికి యీ యేడు పెందుకు? తనని పెళ్ళిచేసుకోటానికి కయపడటమెందుకో అర్థం కాలేదు. నాలాగా అలాంటప్పుడు భార్యపోయిన మగవాడు పెళ్ళిచేసుకోగాలేంది. భర్త పోయి ఆడది ఎందుకు చేసుకోకూడదు? అనలేరూల్సు ఎవరు పెట్టారు. ఎప్పుడు పెట్టారు?

తనకు అమెకొక ఆలోచనతట్టింది రామారావుకి వుత్తరం వ్రాయాలి. అందులో తన ఆలోచనలన్నీ పొదగాలి

ఎక్కడనుండా అని ఆ తృతతో విప్పారు రామారావు.

భార్యపోయిన రామారావుగారికి

మాఅక్కయ్య మళ్ళీ పెళ్ళి మీ కర్థంతరం

మీ మళ్ళీ పెళ్ళి నాకర్థంతరం.

నన్నే పెళ్ళిచూపుల్లో యీపెళ్ళి మీ కిష్టమా అని అడిగి వుంటే మా అక్కయ్య మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నది. నిన్ను చేసుకోటానికి మీరు సుముఖులా అని అడిగి వుంటేదాన్ని.

దానికి మీరు అమోదంతెలపకపోతే మీతో పెళ్ళికి నా అసహ్యాన్ని తెలియ జేసేదాన్ని.

అర్థచ్చివంతులు నా అసహ్యాన్ని మీరాయితే అందుకోకుండా తప్పించు కున్నారు. మీ అన్కి మళ్ళీ పెళ్ళి పెళ్ళి పెడితో నా వంతయింది అలాంటి దేనిని అర్థాలు. నువ్వెల్లాగా సిద్ధిస్తావు. మళ్ళీపెళ్ళికి.

అక్కవాళ్ళకి మగవాళ్ళకి సమాన హక్కులు. సమాన బాధ్యతలుఅన్న విషయాలు మరచిపోతున్నారు. అందు వలన నీరుకూడా మళ్ళీ పెళ్ళికి అనర్హులు. మీకు మళ్ళీపెళ్ళి కావాలని కాపాడు సంబంధుత్నా."

ఒక కన్య

ఆ వుత్తరం చదువుకున్న రామారావు అవాక్కయి నిల్చుండిపోయాడు. ఆకన్నె కాపానికి. ఆ కాపాం వెనక వున్న ఆమె హృదయపు ఆక్రోశానికి.

రామరాజు సత్యలోక యాత్ర

"సృష్టి నున్నా వంటిది. అది అక్కడో. అంతమా అక్కడే. అది బిందువు వర్ధ బయలుదేరిన ప్రకృతి మంత్రగత్తె రకరకాల గారడీలుచేసి తిరిగి అదిందువుదుచేరడమే ప్రళయం. "సృష్టిస్థితి" ఏకమైపోవడమే "సృష్టి" లయింపడం అన్నమాట.

అప్పుడు వరాహర సృష్టి నిత్యసత్యమైన పరబ్రహ్మలో లీనమవుతుంది. చతుర్దిశ దువనాలలోనిశ్శబ్దం. గాఢాంధకారం పేరికొంటాయి. గోళాలన్నీ మహోద్భవంలోకలిసిపోతాయి. సర్వత్రా జలమే కనిపిస్తుంది.

ఆ జలం మండి తిరిగి గోళాలు ఆవిర్భవిస్తాయి. కొత్త సృష్టి ప్రారంభ వేళ వాత జీవులను గతిలిస్తుంది. కర్మ, దర్మఫలానుసారం తిరిగి జన్మ ప్రతిపాదింపబడుతుంది. క్రిందటిసృష్టి అరంభం నుండి లయించే వరకు గడిపిన జీవుడిచ్ఛిన పదార్థాల అన్నవైతన్యాలకు పునర్జన్మ ప్రసాదించే కార్యక్రమం అంతా సత్యలోకంలో జరుగుతుంది. అక్కడ 'అసత్యా'పికి తావు లేదు. 'అధర్మాని'కి అన్నాదరం లేదు. లంచాలకు కాగితాలుమారవు. 'రాజకీయాల'కు న్యాయస్థానాలు తలలువంచవు. బడు ఖండాలకు చెందిన జీవరాసియేకాక చతుర్దశ భువనాలలోని చరాచర వస్తుజాల మంతా అనాదు అక్కడ"ప్రాసిక్యూట్" చేయబడుతుంది.

వ్యక్తి జన్మించిన దేశానికి, కాలానికి, జాతికి, వయస్సుకు, వలుకుబడికి అతీతమయిన అతడి మానసికనిగ్రహం పరిణతి, ఆధారంగా సత్యలోకంలో న్యాయవిచారణ జరుగుతుంది.

ఈ జన్మలో ఈ దేహంతో వ్యభిచరించినవారు. పచ్చేజన్మలో దాంపత్య సుఖం నోచుకోలేదు. లంచాలుగ్రహించే వారు మరు జన్మలో మంచాలకు నోచు లేక మోళ్ళపడ్డ ప్రతితే పుడుగులవు తారు. వారికి సరిగా ఆహారం దొరకదు. ఇలాగే ప్రతి దిన్న విషయానికీ తగిన విధంగా శిక్షలు మంజూరు చేయబడతాయి....."

సాంఘికశాస్త్రానందు, మరకలో ఇచ్చిన గంభీరోపన్యాసం అనాదు శ్రోతలను

"రంగనాథ్"

భయ విభ్రాంతులను చేసింది. రాగిజన్నె జటాజూటంతో, గడ్డంతో, బంగారుపై దేవ ప్రభలతో న్యాయజీవి తీపిని దృక్కులు అందరివోపు చిమ్మిన ముద్రు చేశాయి. అందరిన్నా మ్రుడుగా భావు కతకు లోనయినవారు రామరాజు.

సత్యలోకం చూడాలనే తహతహ అతనిలో బయలు దేరింది. అసత్య లోకంలో న్యాయపీఠం ముందు తన శత్రువులకు విధింపబడే శిక్షలు మంజూరు చేయబడే మరు జన్మలు గురించి రకులారా పీకించి. తరలు ఎగురవేయాలనే కాంక్ష రామరాజులో తిష్ఠ వేసింది.

అంతకన్న అతనికి పరలోక వాంఛ వచ్చి పట్టు పటపట కొయక్కున్నాడు.

"కాలం విలువ తెలుసుకోకుండా ఎన్నాళ్ళో తిరిగిన నీమీద నీకు కోపం రావాలి. కాని ఈ లోకంలో తిరగని ఆ యంత్రంపై ఎందుకు ఆగ్రహిస్తావు?"— అన్న మాటలు వినిపించాయి రామరాజుకు. అతడు చుట్టూ చూశాడు. ఏమీ కనబడలేదు. ఎప్పుడూ అక్కడ ఉన్న తాడుకూడా లేదు. అయితే ఆ మాటలు మిగిలిన వారికి వినబడలేదు కాబోలు-ఎవరి గొడవలో వారున్నారు. అక్కడ దేశాలవారీగాకాక మతాల వారీగా కార్యాలయాలు ఏర్పాటు చేశారు. తన వారెవరయినా కనిపిస్తారే రేమోనని వెతుకుతున్న రామరాజుకు హిందూ "ఆఫీసు" కనబడింది.వెంటనే అతనికి మద్రాసులోని"హిందూ పేపర్" కార్యాలయం గుర్తుకు వచ్చింది.

సత్యలోకంలో కూడా వార్తా పత్రికలు ముద్రింప బడతాయన్నమాట—అనుకుంటూ అటు దారితీశాడు. వారిలో కనిపించిన శ్రీ కృష్ణునకు, నమస్కరించి—"మురళీ మోహనా! నన్ను నరక కూపంలో పారేయకు. కృపా నాగచదువు కదా! ఈ దీపుజ్జిని దయతలచి స్వర్గానికి పంపించు నేను పని చేస్తున్న దినపత్రికలో నీగురించి ధారావాహికంగా పరిశోధక వ్యాసాలు ప్రచురించి నీకు "పాప్ లాట్రీ" పెంచిన పాత్రికేయుణ్ణి అనుగ్రహించు పూల మాలలు సమర్పించిన దుష్టుడు దయతలచిన పరంధామా! అకిరీటాలతో నన్ను అర్చించాను. దయచూపు"— అని రామరాజు కృష్ణునకు వినయ విధేయతలతో మ్రొక్కుకున్నాడు.

అప్పుడు కృష్ణుడు మంద హాసం చేసి—"ఇక్కడ నేను ఒక ఉద్యోగిని. నీ దరఖాస్తు పైకి పంపిస్తాను. ఆపై పరబ్రహ్మయిష్టం—" అని విలాసంగా నడిచిపోయాడు.

తదేరంగా అతని పైపు చూచిన రామరాజుకు ఆదివారం పేపరు చూసే సబ్-ఎడిటర్ గుర్తుకు వచ్చాడు.

"నాయనా! నీ వ్యాసం నేను ఎడిటరుకుపంపిస్తాను. ఆపై నీ అదృష్టం"— అని ఆదివారం ప్రత్యేకాకుబందం చూచే సబ్-ఎడిటర్ ఈ కృష్ణుడే అనుకున్నాడు.

ఏమిటి అదృష్టాన్ని మించి ఎవరికీ యేమీ రాదు. అంత మాత్రానికే అర్థం చేసు వాడేనో చిన్న వాడయినట్లు 'పిరియస్' మీదం పెట్టి వెళ్ళి పోవటం కృష్ణుడికేమైనా నిజమా తలుచా? అనుకుంటూ నడుస్తున్న రామరాజుకు దూరంగా ఏసుక్రీస్తు కనబడ్డాడు. అతని చుట్టూ క్రైస్తవులు గుమిగూడి "ప్రభువా మేమంతా నీ బిడ్డలం మాకు 'హెవెన్'లో మంచి రొట్టి, నీళ్ళాకావు నీవు దయచేయుము" అని ప్రార్థిస్తున్నారు.

మిషిష్టరు చుట్టూ పోయే జనం గుర్తుకు వచ్చాడు రామరాజుకు. నవ్వుకుంటూ అంతకు హిందూ కార్యాలయం లోపలికి రాబోయాడు. గేటు వద్దగల పెద్ద 'ట్యా'— కొత్తగా పడువలయిన వలన చిత్రం చూడడానికి పరిగబడే జనంవలె ఉన్నారు.

గింజుకొని పోయి 'గేట్‌కీపర్'కు లంచమేమో, పణమేమో, పారేసో, తన పరిపయం చేసుకొనో, అందరికన్నా ముందు లోపలకు పోవాలనుకున్నాడు రామరాజు.

"ఇది లంచాలకు స్థానం కాదు. పంచనలు చేయాలనే తలంపులు పెట్టుకొనివచ్చా" అనే మాటలు అడ్డాపూర్వకంగా వినిపించాయి.

"సంకల్పాన్ని వదిగట్టి ముందు హెచ్చరికలు చేయుచు యంత్ర ప్రగతి జరిగిందా ఇక్కడ? అట్టా!" అనుకొని ఎలాగయినా ముందు పోవాలని 'గేట్ కీపర్' దగ్గరకు వచ్చి "ఏమోయ్! నేను పత్రికా విలేకరిని. ప్రధాన మంత్రితో బాటు నేనూ వెళుతుంటాను. నన్ను పోనీయ్! మా పేపర్లో నీకు మంచి 'పబ్లిసిటీ' ఇస్తాను"— అని బ్రతిమిలాడాడు.

"ఇదుగో బాబూ!" అతడు సౌమ్యముగా తెలుగులోనే సంభోధించాడు.

భూలోకంలోఅయిలేగూర్చాలుహింటీలో కనిపి కొడ్తారు. అలాంటిది యిక్కడ తన చూత్యభాషలో సౌమ్యంగా మాట్లాడుతున్న అతని పైపుకి రామరాజు ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాడు.

"బాబు! ఇక్కడ జీవుల పాపపుణ్యాలు ప్రధానమయినవి. అక్కన్నిరచే కౌంటర్ దగ్గరకు వెళ్తే మీకు ఒక కార్డు వస్తుంది. అది తీసుకుపోండి" గేట్‌కీపర్ సౌమ్యంగా అన్నాడు.

* * *

రామరాజు తడూరుపుంటూ అక్కడ ఉన్న చేరే నరికి ఒక కౌంటర్ దగ్గర

(మిగతా నివ పేజీలో)

ఆయుర్వేదములో శస్త్రచికిత్స

పురాణ వైద్య పద్ధతులలో ఆయుర్వేదము బహు సమ్రద్ధమైనదై యున్నది. ఆయుర్వేదానికి సంబంధించిన పెద్ద భాగము గనుక దీని కాయుర్వేదమను పేరు వచ్చినది. ఆధ్యాత్మిక విద్యార్థనకు గావలసిన శరీర సామర్థ్యమును గాపాడు కొనుటకును. సాత్త్వికాహార పరిజ్ఞానమునకును ఆయుర్వేదము పాదాంగమై వేదశబ్ద వాచ్యమై యున్నది.

శారీర భాగము. చికిత్సాభాగము. రోగ నిదాన భాగము బాలరోగ చికిత్స, శల్యచికిత్స, శిరో రోగ చికిత్స విషతంత్రము మొదలగు అంగములు గలదీ శాస్త్రము. వీటి యన్నింటికిని సహజమైన పరిణామమన్నను పరిణామ కాలమునుండి తగిన సమర్థులు వైద్య శాస్త్రాధ్యాసము చేయక పోవుటచేతను, ప్రశ్నలమై బహు విశాలమై యుండుట చేతను కొన్నిశాఖలు మాత్రమే ఆచరణలో వచ్చుచున్నవి. సర్వాయుర్వేద శాఖలందు పరిజ్ఞానముగలవాడు ప్రస్తుత కాలమున లేరనయే చెప్పవచ్చును. అల్లోపతి వైద్యశాస్త్రమునకిచ్చిన ప్రాధాన్యతలో పదవ భాగము ఆయుర్వేదమున కిచ్చిన యెడల మెంతో ప్రగతి జరిగి యుండెడిది. ఏలయన అల్లోపతి చికిత్స ప్రత్యేకమైన రసాయనిక నిర్మాణము గల యౌషధములతో జేయబడునది. ఈ యౌషధములలోనే యొక దానిని కూడా తగినంతగా వైద్యుడు తనకుతాను అప్పటికప్పుడు తన చిన్న వైద్య శాలలో సృష్టించుకొన జాలడు. కాని ఆయుర్వేద వైద్యునకింటిచుట్టును ఔషధములే. చెట్లన్నియు అమృతపు గుటికలే వాటి ఏ మోతాదును ఆయుర్వేద శాస్త్రజ్ఞుడైన నిర్ణయింప గలడు. ఇదియే ఆయుర్వేద శాస్త్ర రహస్యము. ఉదాహరణకు ఒక పెన్సిలిన్ ఇంజెక్షన్ పనికొక చిమ్మెడు త్రిఫల చూర్ణముపొడి చేయగలదు. ధర అనేక రేట్లు తక్కువ. ఇట్లనేకోదాహరణములు గలవు. ఎంతటి ఉపౌషధమును గాని తన చిన్న వైద్యశాలయం దాయుర్వేద వైద్యుడు తయారు చేసికొనగలడు. నేటివరకును ఫార్మసీ యౌషధములు తన్నను ఇట్టి స్వంతముగా జేసికొన్నవే యెక్కువ ఫలితముల నిచ్చుచున్నవి. ఇట్లాయుర్వేదము సాధించిన వాటిలో అతి సున్నితమై రాజాదరణ యుక్తమైనది శస్త్ర చికిత్సాభాగము. కాపునేనేసుత్రుతాచార్యుడు"అష్టాంగస్వాస్థ్యయుర్వేదతంత్రేష్వేతదేవాదికమభిహితం అతక్రియా కథనాత్పర్యతత్త్వ సామాన్యత్వ" అను సూత్రమును దెలిపినాడు.

"తదిదం శాశ్వతం పుణ్యం స్వర్గ్యం యశస్య మాయుష్యం వృత్తికరంచేతి" అని శల్యతంత్ర పపిత్రతను గూడా నొక్కి చెప్పినారు. పరియొకచోట శస్త్రచికిత్సకు గావలసిన యౌషధ్రుల సంగ్రహించు విధానమును సూచించు సందర్భమున శ్రీ సుశ్రుతాచార్యుడే సూచించినాడు. "గోపాల స్త్రీవసా వ్యాధా యేచాన్యే వనచారిణం। మూలాహారాశ్యయేతే భ్యోభేవజ్య వ్యక్తి రివ్యతే"అని దీనిని బట్టి ఆయుర్వేదపెంత విశాలమో తెలియగలదు.

మొన్నమొన్నటివరకు పలురకముల వారు భిక్షై వల్లెవల్లెలనిదిరిగెడివారు

అప్పన్ కందాడై
పెరుమాళ్ళాచార్యులు

ఒక్కొక్కరి దొక్కొక్క రకమైన యాచన పద్ధతి. పెద్దమ్మెలాట్లు భిక్షై బయలుదేరుముందు తమ శరీరమున కొకరకమైన యౌషధద్రవమును బూసి కొనెడిది. ఆ ద్రవ ప్రభావమున పూయబడిన భాగము కోసినను బాధ తెలియనంతగా మొద్దుబారిపోవును. అట్లే తమ వంటిపాపల శరీరములకును నా ద్రవము బూసెడిది. నిస్పృహుని జేసెడిది. ఇక భిక్షనుండి వెళ్ళగానే గాయమాను మాన్పు ఔషధి ద్రవమును దుర్దెడిది. కొన్ని దినములలో గాయము మానును. ఇట్లు శరీరములోని నాల్గంగముల వంటలు దీరునరికి మొదటి యంగమున కైన గాయము మానును. పూర్వక్రమము కొనసాగగలదు. కావుననే సుశ్రుతాచార్యుడు త్రైశ్లోకములో గోపాలురు భువులు, ఎడుకలవారు, వనచరులు, కందమూలములిడిని జీవించువారు రసనిద్దులు మొదలగువారి సాయమున నోషధుల సంపాదింపవలెననినారు. వాస్తవమునకు పెద్దమ్మెలవాని చేతి ఇడదెబ్బ తక్కువేమీ యుండదు. కాని వాడు శరీరముపై పూసికొనిన యౌషధుల ప్రభావమున నా దెబ్బ యనుభవమనబడదు. వాడే కొట్టుకొనియు,బాధపడడు వాని శరీరమునుజూచి బూసికొనాడని యసహ్యపడెడిదిగాని వాని శరీరమున కున్న పన్ని యౌషధ రసములని గ్రహింపవలాలము. తెంపలి చెట్లలో కొన్ని రకముల చెట్ల రసమును శరీరమునకు బూసికొనిన శరీరము శస్త్ర చికిత్స కనుకూలమగును. ఇట్లే గాయము మానువరకును వేయవేడుగా నొవధు లుపయోగపడగలవు. నే డట్లో పతిలోని శాస్త్రాదులన్నియు కొద్దిమార్పులతో ఆయుర్వేదములో నుపయోగింపబడినవియే. ఆయుర్వేదములో తక్కువ వెలగల అమూల్యమైన సాధనముల నుపయోగించి ప్రగతి సాధించుటను తెలిసికొనవలెననిన మనమింకను ఆయుర్వేద మరయవలెను.

గర మాహాత్మ్యము

పూర్వమనితుడను రాజు అమోర్య రాజధానిగా ప్రజలను పాలించుచుండెను. సూర్య వంశమువాడైన యీ తని కాలమున శకిందులు, హైహయులు: శాలజంఘులు మున్నగు శత్రువులు ప్రబలి యతని నోడించి యధరువుల పాలుజేసిరి. బలహీనుడగు నా రాజు హిమవత్పర్వత ప్రాంతములో కృగుతుంద పర్వత ప్రాంతమున వ్యవనాశ్రమమున తన యిరువురు భార్యలతో గూడా తలదాచుకొని కొన్నాళ్ళకు చనిపోయెను. ఆ తని భార్యలిరువురును నా ఋషినే సేవించు చుండిరి. అయితే వురిలో చిన్నది పెద్దదైన కాలికి లోనగమున గరుడుగలిగి తనివేసినది. కాని కాలింది వ్యవనుని వర ప్రభావమున నుండి ప్రసూతయై తే జోబల పరాక్రమములు గల మగ శిశువును గనినది. ఆ శిశు జననముతో నాదు కడుపులోని గరముగూడా తారిపడినది. గరముతో సహా జనించిన వారు గనుక నతడు సగరుడైనాడు. ఈవృత్తాంతము పురాణేతిహాసములలోకానవచ్చుచున్నది.

ఈ గరమనబడు కృత్రిమ విషమును గూర్చి వైద్యశాస్త్ర గ్రంథములలో కానవచ్చుచున్నవి.

శత్రువును స్వాధీన నిచుకొనుటకై శత్రువారికి గరము నాహారమునగలిపి యిప్పింతురు. రాజులకు ప్రీయాతి ప్రియులైన సేవకులు శత్రు ప్రేరణచే గరము నాహారములో గలిపి యిత్తురు. దీనినే "పాకాభ్యాసం ప్రయోగ క్రియా రాజ్ఞి వారాతి దోరితా గరమాహార సంయుక్తం యదుద్దిష్ట సన్నివర్తిసి" అని యష్టాంగ హృదయకర్త వాగ్భటాచార్యుడు నిర్వచించినాడు.

పైని శాస్త్ర పురాణాదుల దృష్టాంతములబట్టి గరమనబడు నొక విషమేకేవ ముండెనేనియు దానిని పూర్వ కాలము నుండియు తమయిచ్ఛ సిద్ధికై ఎడని వారికో, చేటక్కరి వారికో, ఇరుగుల పాటు జేయుటకో మానవులుయోగించు కొనుచుండెడి వారని తెలియుచున్నది.

గరముయొక్క నిర్మాణము

కాహుతరతల అనేకములైన ఇం

(మిగతా నివ పేజీలో)

శ్రీమద్రామాయణ మధురస నిష్యందిని—8

అమృత విద్య

(ఆంతరాదిత్య విద్య, సమవిద్య, బ్రహ్మవిద్య, మృత సంజీవని యను నామములతో నిర్దేశింపబడిన అమృతవిద్య, శతాక్షరీ గాయత్రి మంత్రము నందును, రామాయణమున ఆదిత్య హృదయము నందును, యజుర్వేద భాగమగు రుద్రాధ్యాయమునను నిక్షిప్తమై యున్నదని ప్రస్తావింపబడినది. దాని గురించి మరికొన్ని వివరములిట నీయబడును.)

ఈ విద్యకు ప్రథమ ప్రవర్తకుడు వేదమయుడగు బ్రహ్మ. లోకమునకీ విద్య ననుగ్రహించిన వారిలో ప్రథముడు. పవిత్రమహర్షి. (అటుతర్వాత నావిద్య నెందరు ప్రచారంలోకిదెచ్చిలోవారందరును-దీనిని గోప్యాతి గోప్యముగా పరిగణించిరా విపరములు మరొక పర్యాయము విశదీకరింపబడును) ఆ మహర్షి శాశ్వతత్వము(చిరంజీవిత్వము) సాధించుటకు జేసిన ప్రయత్నము, పరిశోధన ఫలితము శతాక్షరీ గాయత్రి. (శతాక్షరోచ్చారణ కొలవ్యానినీ (అభ్యాసాతిశయా) విద్యా శతాక్షరీవిద్యా ఇతి వ్యుత్పత్తి) ఈ విద్య నామహర్షి సాధించెనని ఎఱిగి, నాటి దేశపాలకుడగు విశ్వామిత్రుడు "మీరు సాధించిన రామదేనువును (నందినీ = ఆ నందినీ విద్యను) నాకనుగ్రహింపుడని ప్రార్థించుటయు, వశిష్ఠుడు నిరాకరించుటయు. విశ్వామిత్రుడు క్రోధావేశమున యుద్ధమొనర్చి ఓడిపోవుట. "బిర్బలం క్షత్రియబలం, బ్రహ్మతేజో బలం బలం"- "నిజబలం క్షత్రియస్యాహుః బ్రాహ్మణో బలవత్తరః" యని విచారించి. రాజ్యత్యాగముజేసి, తాపై పరిశోధన ఆరంభించి. కొంత కాలమునకు "గాయత్రిని సాధించితిని విశ్వసించి. బ్రహ్మక్షత్రియ మొండుట కర్హతలేదని రెండుపర్యాయములు తిరస్కరింపబడి, మూడవ ప్రయత్నమును విజయమందిన, వశిష్ఠునిచే

పి.వి.ఆర్. రావు

బ్రహ్మర్షిగా తిపని అంగీకరింపబడినట్లు కథ గలదు. (ఈ విద్యనే సౌందర్య లహరీ స్తోత్రమున "సమయాచక్రశ"యని పేర్కొనియున్నారు).

(విశ్వామిత్రుడు మొదటి రెండు ప్రయత్నములలో సాధించిన విద్యలలో బలాతిబలలు. అప్రశస్తములుగాక పరలోక గాయత్రి విద్య (ప్రథమ భాగమున పేర్కొనబడిన హైమావతీ విద్య)

మిగతా నివ పేజీలో